

ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Με πολλή μεγάλη ἐπιτυχία παίχτηκε στὰ Ὀλύμπια τὸ φιλοσοφικὸ ἔργον τὸ Ροδ. Λοττάρ.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ὄχι ἀπὸ τὶς συνηθισμένες, ἀλλὰ κάτι ποῦ ὑπερέχει ἀπὸ κάθε ἄλλα ἔργα. Ἡ μετάφρασις τοῦ ἔργου σὲ πολὺ καλὴ γλῶσσα, ποῦ γοητεύει τὸ κοινόν. Ὁ Ἄρλεκίνος εἶνε ἓνα ἔργο ποῦ πρέπει νὰ διαβαστῆ, νὰ γίνῃ τὸ μοναδικὸ ἀνάγνωσμα γιὰ κάθε πολίτη.—Γιατὶ μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ Ἄρλεκίνου τοῦ ἀνθρώπου τῆς ζωῆς καὶ τῆς κοινωνίας, ποῦ ἔζησε, στὰ πρὸ κατώτερα σκαλιὰ τοῦ κόσμου, καὶ εἶδε τὸν κόσμον, τὴ ζωὴ ἀπὸ ὅλες τὶς φάσεις καὶ ἔπειτα γίνεται ἀναγκαστικὰ βασιληᾶς, φορόντας τὴν προσωπίδα τοῦ Βοεμόν, ποῦ τὸν σκότωσε. Λυπᾶται ποῦ γίνονται τόσες ἀδικίαι στὸν λαόν, βλέπει ὅτι ὅτι ἰσχύς τῆς βασιλείας στρέφεται τοὺς εὐγενεῖς καὶ τοὺς προύχοντας τῆς πόλεως. Ἐσπᾶ στὸ γέλοιο τοῦ σκοτωμένου Βοεμόν, ἓνα γέλοιο, σαρκαστικόν, εἰρωνικόν, ἔκφυλο, ὅταν ἀκούει ὅτι στὸ οἰκόσημον εἶνε χαραγμένον «Ἡ Δύναμιςτεῖναι τὸ Δίκαιον».

Ὁ κ. Βεάκης ἀνέλαβε νὰ ὑποκριθῆ τὸν δύσκολον αὐτὸ ρόλον ποῦ μας ἔδειξε ὅλη τὴν δύναμιν τῆς τέχνης του.— Δὲν ἔπαιξε στὴν σκηνή, παρὰ κάτι περισσότερον ἔκαμε. Μετὰ τὴν δύναμιν τῆς τέχνης του ἔδωσε νὰ αἰσθανθοῦν ὅλοι ποιοὶ εἶνε οἱ τύραννοι, καὶ πῶς πρέπει νὰ εἶνε ὁ βασιληᾶς. Ποιοὶ εἶναι οἱ ὑπουργοί, καὶ ποιοὶ οἱ ἀπατημένοι, οἱ ρημασμένοι ἔρασταί.— Ἐπίσης πολὺ ὠραῖα ἔπαιξαν καὶ οἱ κ. κ. Μουστάκας (Βοεμόν) Σάββας (Ταγρέδος), πολὺ καλοὶ, καὶ ἄξιοι θερμῶν συγχαρητηρίων οἱ κ. κ. Ν. Σύλβας, καὶ ὁ νεαρὸς Ν. Βάχλας. Ἐπίσης πολὺ καλὰ ἔπαιξαν ἡ κυρία Βασ. Στεφάνου στὸν ρόλον τῆς τυφλῆς Βασίλισσας καὶ ἡ κ. Μουστάκα στὸν ρόλον τῆς Κολομπίνας :